הקרב הבא: ישראל צריכה לשנות את כללי המשחק מול האו"ם

written by אשר פרדמן | 01.07.2026

ביום שישי האחרון ציינו האומות המאוחדות את יום אמנת האו"ם, 81 שנים מאז החתימה על האמנה. אך כדי להבין עד כמה נשחקו עקרונותיה, די להביט בזהות סגן יושב ראש הוועדה המיוחדת לאמנת האו"ם, הגוף שאמור לשמור על עקרונות היסוד של הארגון: הרפובליקה האסלאמית של איראן.

זוהי רק דוגמה אחת מני רבות לעיוותים האבסורדיים של האו"ם. כאשר ועדת החקירה הבין־לאומית של האו"ם קבעה בשבוע שעבר כי ישראל פוגעת במכוון בילדים במטרה לקדם "רצח עם" בעזה, הדבר כמעט שלא עורר תהודה בישראל. רבים ראו בכך עוד האשמה מופרכת נגד ישראל, המצטרפת לרשימה ארוכה של שקרים ועלילות.

אך גישה כזאת לאו"ם היא טעות. עלילות והחלטות כאלה אינן נשארות בין שורות הדוחות וההצהרות האינסופיים של מועצת זכויות האדם וגופים אחרים של האו"ם. ברגע שהן זוכות לחותמת של גוף הפועל תחת דגל האו"ם, הן הופכות במהירות לתשתית להליכים משפטיים נגד ישראל ונגד חייליה, לחרמות ולרשימות שחורות, לסירוב למכור לנו נשק ולהסתה באוניברסיטאות, בפרלמנטים וברחובות העולם, המרעילה את דור העתיד.

לכן אסור לנו להסתפק במשיכת כתפיים, באמירת "או"ם־שמום" או בפרסום הודעות גינוי בלבד. הגיע הזמן להעלות את המערכה נגד האו"ם מדרגה. לא עוד התגוננות מאוחרת מול כל עלילה חדשה, אלא מאבק יזום ונחוש נגד מנגנון ההסתה והדה־לגיטימציה.

מערכת הדה־לגיטימציה של האו"ם היא עצומה. יותר מ־30 גופים, ועדות, מנגנונים ובעלי תפקידים, המתוקצבים במיליארדי דולרים, מייצרים ומפיצים עלילות נגד ישראל, מעניקים לגיטימציה לטרור ומנציחים את אתוס ה"שיבה" הפלסטיני. גוף אחד מנסח את ההאשמה, גוף אחר מעניק לה חותמת של "משפט בין־לאומי", וגוף שלישי מפיץ אותה למדינות, לתקשורת ולציבור ברחבי העולם. מאז 7 באוקטובר, בזמן שחיילינו נלחמים בשבע חזיתות, אימצו גופי האו"ם יותר מ־75 החלטות וגינויים נגד ישראל.

אך האו"ם אינו פוגע רק בישראל. הוא פוגע גם באינטרסים המובהקים של ארה"ב ושל העולם החופשי. עקרון "מדינה אחת, קול אחד", השולט ברבים ממוסדות האו"ם, מאפשר לסין ולגוש של מדינות אסלאמיסטיות לקבוע את סדר היום ואת תוצאות ההצבעות. באמצעות קבוצת ה-"G77 וסין", המאגדת בתוכה כ־70% מחברות העצרת הכללית, בייג'ינג וקואליציה של מדינות מתפתחות מקדמות את יעדיהן האסטרטגיים, חוסמות ביקורת על הפרות זכויות האדם שלהן ופועלות נגד

אינטרסים אמריקניים חיוניים בתחומים כגון הגרעין, הסנקציות, ההגירה וטאיוון.

הרוב האוטומטי של הגושים האנטי־מערביים הללו מאפשר להם גם לקבוע כמה כל מדינה חייבת לשלם לאו"ם ולכוחות שמירת השלום שלו, מי ייבחר לגופים משפטיים בין־לאומיים, אילו מנגנונים אנטי־ישראליים יוקמו ויתוקצבו ועוד.

להקים מסגרות חלופיות

האבסורד הוא שמשלם המסים האמריקני הוא המממן הגדול ביותר של המערכת הזאת. בעשור האחרון נשאה ארה"ב בכ־28% ממימון מערכת האו"ם, קרוב ל־20 מיליארד דולר בשנה. היא משלמת יותר מ־183 מדינות חברות יחד, אך בעצרת הכללית היא מחזיקה בקול אחד בלבד, בדיוק כמו כל דיקטטורה עולם שלישית ומדינת אי זעירה. למעשה, ארה"ב מממנת מערכת שמכרסמת בביטחונה, באינטרסים שלה ובמעמדה של בעלת בריתה הקרובה ביותר במזרח התיכון.

כעת נפתח חלון הזדמנויות לשנות את המציאות. ממשל טראמפ הבין שהשתתפות במוסדות בין־לאומיים אינה יעד בפני עצמה, ושארה"ב צריכה לתמוך בהם רק כאשר הם משרתים את האינטרסים שלה, ולא כאשר הם פועלים נגדה. הממשל כבר הפסיק או צמצם השתתפות ומימון בגופים בין־לאומיים רבים, ובהם יותר מ־30 גופים הקשורים לאו"ם.

כעת על ישראל לקרוא לו לעשות את הצעד הבא: להפסיק את המימון לאו"ם באופן מוחלט, למעט במקרים חריגים המשרתים בבירור את האינטרס האמריקני, ולהקים יחד עם קואליציה של מדינות דמוקרטיות ומתונות מסגרות חלופיות, יעילות ונקיות מהשפעתן של דיקטטורות ומשטרים תומכי טרור.

בחודש הבא אצא לוושינגטון כדי להציג למחוקקים ולבכירי ממשל בארה"ב את ממצאי המחקר המקיף שפרסמנו במרכז לדיפלומטיה במכון משגב לביטחון לאומי. המסר ברור: הגיע הזמן להפסיק לממן את האו"ם, להתנתק מארגון כושל ומושחת, ולהקים מסגרות חלופיות שיקדמו את האינטרסים של ארה"ב והעולם החופשי. העולם השתנה מן היסוד בשמונים השנים שחלפו מאז הקמת האו"ם. אין שום היגיון להמשיך להיצמד למוסדות ולדפוסים ישנים שאינם מתאימים למציאות של ימינו, אינם מקדמים שלום וביטחון אלא פוגעים בהם, ואשר מנוצלים בידי אויבי המערב נגדו.

אבל האחריות אינה מוטלת רק על בעלת בריתנו האמריקנית. ישראל חייבת להבין שהמערכה על הלגיטימציה הבין־לאומית היא חלק בלתי נפרד מהביטחון הלאומי. היא משפיעה ישירות על מרחב התמרון המדיני והמבצעי שלנו, על אספקת חימושים, על הלחץ הבין־לאומי, על הלגיטימציה שמקבלים ארגוני טרור ועל האיומים המשפטיים נגד חיילינו ומפקדינו.

במשך שנים השקיעו ממשלות ישראל בזירה הזאת פחות ממה שחברה פרטית בינונית משקיעה

בפרסום. עלינו להשקיע הרבה יותר בניפוץ השקרים והעלילות, במתקפה נגד מחוללי הדה־לגיטימציה, בשיח אותנטי עם קהלים רחבים ומגוונים בארה"ב וברחבי העולם, ובהפעלת מערכה דיגיטלית מקצועית, מתוחכמת ורחבת היקף.

לישראל יש הזדמנות היסטורית להחליש מן היסוד ולפרק את מנוע הדה־לגיטימציה של האו"ם. עלינו לעבור מהתגוננות למתקפה במלחמה על הלגיטימציה. אסור לנו להחמיץ את ההזדמנות הזאת.

פורסם במעריב, בתאריך 01 ביולי 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.